

Vogelreis Oman

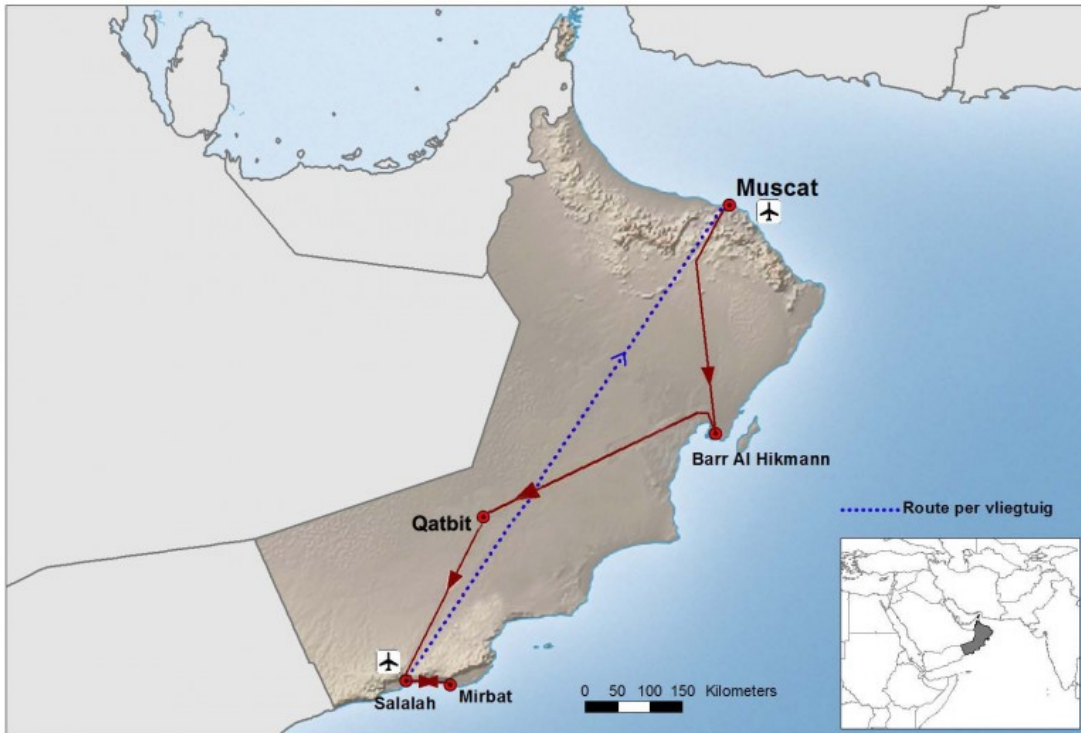
17-27 november 2016

Georganiseerd door:

www.birdingbreaks.nl

Reisbegeleiding: Jos van den Berg en Eddy Nieuwstraten

Foto voorkant: Turkestaanse Klauwier, Qatbit (Gert-Jan)

Dag 1 – Donderdag 17 november Amsterdam – Muscat

Het is druk op Schiphol, en omdat we i.v.m. verschillende vertragingen niet allemaal stipt om 08:00 uur op het verzamelpunt zijn, gaan we wat gespreid de douane door. Een douane die trouwens steeds strenger begint te worden, een aantal van ons moet vertellen waar we in Oman zullen verblijven, en een rugzak met teelens moet open voor inspectie. Pas bij de koffie daarna is de groep compleet: 9 deelnemers en 2 reisleiders, onder wie twee Belgen, twee broers, twee vrouwen, twee provinciaal ambtenaren en twee Canonniers. Een markante groep.

De reis verloopt prima, met een tussenlanding in Abu Dhabi, en een goede aankomst in Muscat, alwaar we met vette provisie onze euro's inleveren voor een visum en wat rialen. Een busje brengt ons naar het hotel, we verwonderen ons over de fraaie feestverlichting langs de weg: morgen is de Nationale Feestdag in Oman, ter ere van (de verjaardag van) de Sultan!

Dag 2 – Vrijdag 18 november Omgeving Muscat

Om half zeven verzamelt "wie wil" zich voor de ochtendwandeling in de buurt van het hotel. Het is het gebruikelijke acclimatiseren, het wennen aan de lokale avifauna, en dat levert voor menigeen meteen een hoop nieuwe soorten op. Zoals de Grijze Frankolijnen die naast de weg scharrelen, maar als je even te dichtbij komt ook zo in de bomen verdwijnen. We zien drie soorten Buulbuuls, Indische Karekiet en dito Ralreiger, Loodbekjes, en de eerste Gestreepte Prinia wordt nog heel kort voor een Krekelzanger gehouden. Even kalibreren dus! Palmtortel en Treurmaina promoveren zichzelf meteen tot alom aanwezig vogelbehang.

Na het ontbijt krijgen we de auto's (Toyota Land Cruisers), wat een stuk langer duurt dan nodig was (3x uitleg van hetzelfde...). Overigens is Toyota automerk nummer één in Oman, overal zie je ze. Bij pick-ups wel meer dan 90%. En een Mercedes is hier meestal een Lexus...

Ons eerste target is het Al Qurm National Park (bosschages met water en slib), waar we vanaf de weg op uit kunnen kijken. De Indische Scharrelaars (foto, Willie) zorgen voor visueel vuurwerk. We zien Indische en Witstaartkievit. Aan de andere kant van de weg in de zee doet een Reuzenzwartkopmeeuw tussen de Aalscholvers en Dunbekmeeuwen zijn naam eer aan, wat een joekel! Eddy laat een staaltje roofvogeldeterminatie zien met een Aziatische Wespendif op grote afstand.

We rijden over de zeer goede wegen door de bergen naar de kust ten oosten van Muscat, naar de monding van de Wadi Aday (foto, Dorine). Dit levert de eerste Zwartkop- en Oostelijke Roodstaartapuiten op, en schel roepende Grote Kuifsterns.

In de (droge) Wadi al Mayh breken we ons hoofd over Vale/Woestijn/Siberische Braamsluipers (die we indelen onder type *halimodendri*), en vinden we de enige Woestijnleeuweriken van onze reis.

We keren terug naar het Al Qurm National Park, maar nu aan de andere kant. Normaal gesproken kun je daar niet in maar nu wel. Dat heeft vast te maken met de nationale feestdag, want het gaat gepaard met veel getoeter en gevlag van lokale bezoekers. Desalniettemin grijpen we onze kans, en genieten van een Roodkeelpieper, Citroenkwikstaarten, Daurische Klauwieren en een fraaie Mangrovereiger. De terugreis naar het hotel gaat dwars door de festiviteiten, met ogenschijnlijk willekeurige wegafsluitingen (wij mogen gelukkig gewoon doorrijden), waar we onze eerste 'lijst'-sessie laten volgen door een prima maal. Voor ons overigens wel jammer dat de open vuilnisbelten hier zijn opgeruimd, daar hadden ze eerdere jaren fraaie soorten...

Dag 3 – Zaterdag 19 november Muscat – Sayq Plateau

Aangezien de Woestijnvalken al naar het zuiden vertrokken zijn, slaan we de kust ten noorden van Muscat over en gaan we meteen naar het Al Hajar gebergte, het Sayq Plateau. Een stop onderweg levert een Gestreepte Gors op, fraai boven in een boom. In de bergen, het heet hier Wadi Al Muaydin (foto, Gert-Jan), struinen we de bosjes af op zoek naar de Dwergtijtjaf, waarvan we er na enig geduld gelukkig een paar vinden. Een Havikarend komt even kijken en we noteren ook nog een Oostelijke Orpheusgrasmus. We vervolgen de reis naar de top van de berg en passeren een politiestation waar ze kenteken, rijbewijsnummer en aantal passagiers registreren, en je alleen doorlaten als je een 4WD rijdt. Voor 'gewone' auto's is het hier te steil, kennelijk.

Net als we aan komen rijden op een top van 2090 meter vliegen een paar gieren over... een mogelijke Oorgier? We durven het er uiteindelijk niet van te maken. We checken in bij ons hotel op de berg en eten daar ook wat. Dat duurt vrij lang, naar onze zin veel te lang, want 'tijd = vogels'!

Op ca. 10 km van het hotel is een goede plaats voor de Maquiszanger, bij Al Batinah (foto, Dorine). Daar is het inderdaad raak, en naast twee Maquiszangers lopen we er ook meteen tegen drie Langsnavelpiepers aan. Iets verderop is wat water en daar blijken ca. 30 Zwartkeellijsters te zitten, wat uitzonderlijk veel is voor deze soort. Tussen de lijsters ziet Gert-Jan opeens een vogel met een blauwgrijs petje en rossige borst, wat als eerste associatie 'vink' oplevert, maar die ook een knalrode staart blijkt te hebben: een Eversmanns Roodstaart! (foto, Jos vdB) Dat is nog eens een stevige soort! Helaas is het inmiddels al bijna donker (vandaar dat de foto's niet zo bijzonder zijn), en we gaan snel terug naar het hotel.

Dag 4 – Zondag 20 november Sayq Plateau – Hijj

Voor het ontbijt gaan we nog even kijken bij de Eversmanns Roodstaart, en met succes, hij liet zich nog even fraai bekijken – in een foto-shoot had hij echter geen zin. Zo vroeg in de ochtend in de bergen is het fris, 5 °C, menigeen was daar niet op gekleed. De Zwartkeellijsters (foto, Gert-Jan) waren ook weer present, net als een Siberische Tjiftjaf en wat Waterpiepers (subsp. *coutellii*).

Onderweg terug naar het hotel stuiten we op twee Arabische Babbelaars. Na het ontbijt kijken we bij een ruïnedorpje, dat levert eigenlijk alleen een Blauwe Rotslijster op. Vervolgens pakken we hetzelfde uitkijkpunt als eergisteren (op 2090 meter), maar het is rustig in de lucht, we zijn nog te vroeg op de dag. Dan zetten we de tocht in richting Hijj. Onderweg stoppen we voor een Bastaardarend en een

Steppearend, en we zien nog een aantal Zwartkoptapuiten en een Roodstaarttapuit. Woestijn-tapuiten zijn inmiddels standaard achtergrond geworden.

In Hijj checken we niet meteen in, maar gebruiken de laatste 1,5 uur licht om nog even over het 'wad' te kijken, bij Filim (foto, Dorine). Daar zit het werkelijk stampvol met steltjes, met ca. 50 Krabplevieren als hoogtepunt, en met Terek- en Poelruiters, en Breedbekstrandlopers als goede supporting act. In een onooglijk plasje achter ons blijkt een Stekelstaartsnip te zitten, die vooral opvalt door de bleke strepen op de zijkant van zijn kop.

Tegen 18:00 uur checken we in bij het wat matige hotel, en eten iets in de snackbar ernaast. Tja, een beetje in the middle of nowhere is dit wel. Maar alternatieven zijn er niet binnen redelijke afstand en een beetje vogelaar maalt er verder niet om, tenslotte. Een paar Duitsers hebben nabij Hijj een Steppekievit gezien, dat gaan we morgen proberen.

Dag 5 – Maandag 21 november Barr al Hikman

We starten om 06:30 uur nabij de waterplaats even buiten Hijj. Dat levert geen Steppekievit op, maar wel een fraaie Amoerropootvalk en een Duinpieper. We doorkruisen vervolgens Barr Al Hikman, we komen onder meer in een haventje, waar vanuit we vier Indian Humpback Dolphins (foto, Gert-Jan) zien en een zeeschildpad. Maar eerlijk is eerlijk, hier zitten geen veren aan, dus we focussen ons weer op de Bengaalse Stern die ook in het haventje zit, en op de overvliegende Grote Kuifstern. Ook zijn de Amoerropootvalken en de Visarenden die hier langs de kustweg zitten de moeite van het bekijken waard. Tijdens de lunch in Hijj vraagt een Aziatische Wespendif, die royaal geattaqueerd wordt door Bruinnekraven (foto, Joop), onze aandacht. Het tweede deel van de middag brengen we weer door in Filim, net als gisteren. Heerlijk turen naar al die steltlopers en reigers op het slik. De Krabplevieren zijn er nu met circa 300 maar wel op grotere afstand. Ook is er weer een ruime sortering andere pleviersoorten. Echter, ondanks dat er zich een veelbelovende groep Rosse Grutto's vormt, een Grote Kanoet laat zich niet zien. Wel weer een Stekelstaartsnip, twee Reuzensterren en een wat klein uitgevallen Daurische Klauwier die ons even op het verkeerde been zet. Heel ver weg vliegen wat kleine sterren, Saunders Dwergsternen wellicht? Het slotakkoord van de middag wordt gevormd door een groep Groene Bijeneters.

Dag 6 – Dinsdag 22 november Hijj – Qatbit

We duiken vandaag de 'Empty Quarter' in, met een tocht van ca. 500 km door de woestijn naar Qatbit. Onderweg stoppen we bij een hotel (Al Ghaftayn Motel), waar het nodige (en zeldzame) groen omheen zit, en waar ook de nodige rotzooi ligt. We zien een 'half adulte' Roze Spreeuw en een Kleine Vliegenvanger. Een Oeverzwaluw met een donkere keel (vies?) houdt ons nog even bezig. Weer onderweg worden we aangehouden bij een militaire (politie) checkpoint. Waar dat tot nu toe nooit problemen opleverde, moeten we nu opeens aan de kant. Vlak daarvoor hadden we bij het inhalen van wat vrachtauto's de doorgetrokken middenstreep van de weg overschreden, en we kregen nu uitleg dat dat toch wel heel gevaarlijk voor onszelf zou kunnen zijn. Met de hartelijke groeten, en "a happy holiday in Salalah with beautiful animals". Voorwaar vriendelijke mensen, de Omaniërs.

Tegen het middaguur zijn we in Qatbit, we scoren een lunch vlak bij ons hotel en gaan op verkenning in het groen eromheen. Dat start met weer een Stekelstaartsnip, verder een Zwartkeellijster, Humes Bladkoning, Nijlhoningzuigers, Turkestaanse Klauwier en Bonte Tapuit. We rijden naar een oase in de buurt (foto, Dorine) en treffen daar vrij snel een Woenstijngrasmus en een Zuidelijke Klapekster. Wat verder de woestijn in zien we twee Witbandleeuweriken die druk zijn met het uit het zand trekken van kleine dorre plantjes. Wat een prachtig indrukwekkende soort is dit! Bij zonsondergang posten we bij de oase voor zandhoenders, maar die laten zich niet zien. Wat dan wel weer klopt met het verhaal dat ze vooral bij zonsopkomst drinken...

Dag 7 – Woensdag 23 november Qatbit – Salalah

Voor het ontbijt verkennen we weer de tuin rond het hotel. Naast enkele soorten die we hier gisteren al hadden, zien we nu een Kleine Vliegenvanger, en ... een Zijdestaart! Daar zijn we heel blij mee, onze reisleiders niet in het minst, omdat we nu de de tour naar Muntasar over kunnen slaan en op tijd naar Salalah kunnen vertrekken. Onderweg zien we een grote farm, de Al Beed Farm, ca. 80 km boven Thumrayt, waar geïrrigeerd wordt, ofwel water, dus vogels. We zien hier onze eerste Zwartkruinvinkleeuweriken, twee prachtige vossen (waarschijnlijk de ondersoort *Vulpes vulpes arabica*, de Arabische Rode Vos) en enkele overvliegende en roepende Sahelzandhoenders. Een mannetje Steppiekiekendief brengt ons in vervoering. Bij een cirkelirrigatiepunt zien we een Grote Pieper, een Zuidelijke Klapekster en ontdekt Eddy een Jacobijnkoekoek (foto, Gert-Jan) op een steen nabij wat begroeiing. Deze verdwijnt echter snel uit beeld, zonder dat we hem hebben zien wegvliegen. Hij blijkt zich verstopt te hebben tussen het hoge gras, en een Omani pakt hem eruit. Daar weet Dorine raad mee, toch handig om iemand in de groep te hebben die in een vogelasieel werkt. Nadat een Kortteenleeuwerik zich nog even mooi laat fotograferen vervolgen we onze reis, en na een lunch in Thumrayt komen we redelijk op tijd in Salalah aan.

Daar starten we bij de East Khawr (foto, Dorine), waar het meteen ouderwets smullen is met Waterfazanten, een prachtige Taigastrandloper, Coromandeleend, Bastaard-, Keizer- en Steppearend, terwijl we op de achtergrond worden vermaakt door Tristrams Spreeuwen. Daarna gaan we naar het nabijgelegen Ad Dahariz Park, waar we worden begroet door de derde soort sunbird van deze reis, de Glanshoningzuiger. Het zit lekker vol met fraaie vogels in dit park, zoals een Grijskopijsvogel, Abessijnse Brilvogels, Ruppels Wevers en de tropisch aandoende Afrikaanse Paradijsmonarch. Dat is voer voor onze Canonnières!

De rit naar het hotel, aan de westkant van Salalah, verloopt wat moeizaam, omdat er geen goede match is tussen de maps.me-reisbegeleiding en de staat van het werk aan de weg in de stad.

Dag 8 – Donderdag 24 november Omgeving Salalah

Dicht bij ons hotel bevindt zich – in de slagschaduw van de grote containerhaven – een kleine vissershaven. Van hieruit gaat het grootste deel van de groep de zee op. De zee is echter onstuimig, en er zijn vrij weinig vogels. We starten met enkele Socotra Aalscholvers (waar de kapitein met een moordgang langs vaart) en wat groepjes Grauwe Franjepoten. De rest van de tocht beperkt zich tot zes gedetermineerde exemplaren: twee Jouanins Stormvogels (waarvan er eentje vrij dichtbij kwam toen de boot stillag i.v.m. een sanitaire stop van één van de deelnemers), drie Perzische Pijlstormvogels en een Maskergent. Fotograferen was niet aan de orde, door de grote afstand, de ruige zee en het niet of nauwelijks stilliggen van de boot.

Joop en Willie, onze twee landrotten met de grote lenzen, zijn onder leiding van Jos naar een alternatieve bestemming geweest, waar ze op Saunders' Dwergstern en Klein Waterhoen na geen soorten hebben gezien die niet elders tijdens deze reis ook zijn waargenomen.

Tijdens de lunch komen de twee groepen weer samen, en we beginnen aan een enerverende en geurrijke middag: Raysut sewage treatment plant en Raysut waste disposal site. We zien meteen een Vale Gier, wat voor deze regio geen normale soort is. Tegen het eind van de middag mogen we terugkomen om de vuilstort op te gaan, dus we gaan eerst door naar de waterzuivering. Daar zien we vele honderden Ooievaars en Abdimooievaars (in totaal deze middag van deze soorten samen tussen de 1500-2000, foto Gert-Jan), met een fraaie Jufferkraan ertussen. Hier zitten veel steltlopers, drie

soorten kieviten, reigers, kwikstaarten, Zwarte Wouw, Coromandeleend, Casarca's, Indische Karekiet en enkele mooie adulte Roze Spreeuwen. Op de vuilstort domineren de drie arendsoorten, Keizer-, Bastaard- en Steppe-, en we kunnen goed oefenen op het determineren van de verschillende leeftijden en bijbehorende kleden. Een Socotragierzwaluw scheert over ons heen, en in een groep (Abdim-)Ooievaars zit een vreemde hybride of afwijkende reiger (foto, Jos vdB).

De douche bij terugkeer in het hotel voelt deze dag nog meer welkom dan op de andere dagen.

Dag 9 – Vrijdag 25 november Omgeving Salalah

We starten bij een farm langs weg 49 (Sahnawt farm), waar we Witvleugelsterns en een Steppekiekendief voorgeschoteld krijgen. En een 'gewone' Braamsluiper, dat snappen we tenminste. Rijdend zien we langs de weg een Witborstwaterhoen rondstappen. We doen wat inkopen bij een klein winkeltje (die heten hier steevast: "Food stuff"), wat nodig is omdat het hotel de ontbijtpakketjes niet klaar had staan. Daarna gaan we richting de bergen, voor een goede plek voor de Goudvleugelvink, Ayn Tobruq (een lekkende groene waterslang zorgt voor een plasje water waar de vogels komen drinken). De vink zien we niet, maar het is wel een heerlijke plek om rustig rond te kijken, met Zevenstrepengors, Arabische Zwartkop, Zwartkruintsjagra, Ménériés Grasmus, Zilverbekje en nog veel meer.

Onze volgende stop is Ayn Hamran. Wat voor de één een picknickplaats is, maar voor de ander een prachtige vogelspot. Voor ons brengt deze een Waaliaduif, die zich echter behoorlijk verscholen houdt tussen de takken. De Afrikaanse Paradijsmonarch is ook weer prachtig, maar het bijzonderst is toch de juveniele Zevenstrepengors die we uit een web van een enorme spin (foto volgende pagina, Gert-Jan) weten te bevrijden. Ook hier komen de ervaren handen van Dorine goed van pas, om de vleugels

van de gors spinragvrij te maken. Maar we moeten door, want tijd = vogels, en de volgende stop is ook weer veelbelovend: Tawi Atayr, ofwel de Sink Hole. Hier gaan we op zoek naar de Jemenitische Kanaries, nou ja, op zoek, ze zitten meteen voor ons op het dak van ... het toiletgebouwtje. De aanwezige toeristen die voor de Sink Hole komen, vragen zich af waarom we in vredesnaam zo enthousiast worden van zo'n toch vrij onooglijk vogeltje. Van de weeromstuit maken ze er zelf dan ook maar foto's van. Voor een Arabische Rouwtapuit moeten we iets meer ons best doen maar zodra we ons aan de koffie zetten komt het paartje vlakbij. Als we vertrekken komt er een Havikarend over, dat verveelt nooit.

De volgende locatie die we bezoeken is Archaeological Park, bij Wadi Darbat/Khawr Rawi. Fraai hier is in één beeld een Kleine, Middelste én Grote Zilverreiger. In de boom waaronder we zitten te eten, landt een Jacobijnkoekoek, een adulte deze keer. Een stukje verderop bij het begin van de Wadi ontdekt Ben een Bonte IJsvogel, wat voor hier een heel spannende soort is, en zien we twee Witoogenden.

We eindigen waar we begonnen zijn, bij de farm Sahnawt. De Struikleeuweriken zingen ons tegemoet, maar laten zich maar matig bekijken. Twee Jufferkranen landen in het veld, er zit een Steppeklapekster, een Balkankwikstaart scharrelt rond en de Groene Bijeneters zitten op de draden.

André heeft last van een opspelende infectie in zijn been, en gaat die avond met Jos naar het ziekenhuis. Hij is even na één uur 's nachts weer terug, zeer tegen de zin van de artsen die hem graag in het ziekenhuis hadden gehouden. Morgen moet hij rust houden, waar hij zich met frisse tegenzin dan maar aan zal houden.

Ben en Gert-Jan gaan met Eddy op avondexcursie naar Ayn Hamran, wat een vijftal roepende en één of twee vliegende Afrikaanse Dwergooruilen oplevert. De rest van de groep kiest voor een lange nachtrust.

Dag 10 – Zaterdag 26 november Salalah – Muscat – Amsterdam

De laatste dag is alweer aangebroken, de dag voor 'wat nog kan en wat nog moet'. We doen een nieuwe poging voor de Goudvleugelvink, alle aanwijzingen van derden wijzen erop dat Ayn Tobruq daarvoor toch echt de beste plek is. Dus op naar de groene waterslang. We zien voor een deel dezelfde soorten als gisteren, maar ook een grote groep Arabische Steenpatrijzen, een Arendbuizerd, en een juveniele en adulte Maskerduif.

Maar de Grosbeak laat zich niet zien. Dan gaan we door naar een goede plaats voor de Zwarte Arend, 15 km voorbij de Sink Hole, op een kale bergkam. Deze lukt, hij zit op de klif (foto, Gert-Jan), en vliegt na enige tijd onder ons langs naar de andere kant. Dát is toch wel een heel goede afsluiter! Onderweg terug naar Salalah zien we nog de nodige 'gewone' arenden, en maken we de laatste stop bij het Museum of the Frankincenseland, waar onder de bomen verschillende Kaapse Grielen staan, we tellen er zeker zeven.

Om 14:00 uur zijn we terug in het hotel, en frissen ons op voor de

terugreis. We slagen erin over de rit naar het vliegveld, die normaal gesproken een kwartiertje duurt, ongeveer 45 minuten te doen. Desondanks kunnen we gewoon de auto's inleveren en zijn we op tijd om in te checken. De reis verloopt voorspoedig en om 06:00 uur zondagochtend landen we op het koude Schiphol.

Resumé

We hebben een prachtige reis gehad met twee fantastische begeleiders en een zeer gezellige en gemêleerde groep. Het is geweldig om op deze manier zo'n mooi land te doorkruisen. De totaallijst van de groep komt op 218 soorten.

Gert-Jan Swaving, december 2016

Afrikaanse Paradijsmonarch (Hans)

Reuzenster (Joop)

Grijze Frankolijn (Gert-Jan)

Hop (Hans)

Arabische Babbelaar (Gert-Jan)

Abessijnse Brilvogel (Dorine)

Langnavelpieper (Joop)

Abdimooievaar (Willie)

Kortteenleeuwerik (Gert-Jan)

Zevenstrengors (Joop)

Zwartstaart (Willie)

Maquiszanger (Gert-Jan)

Zwartkruinvinkleeuwerik (Dorine)

Humes Bladkoning (Hans)

Grote Kuifstern (Joop)

Zwartkruintsjagra (Gert-Jan)

Lachstern (Joop)

Zijdestaart (Jos vdB)

Bastaardarend (Willie)

Jufferkraan (Joop)

Hemprich Meeuw (Hans)

Amoerroodpootvalk (Willie)

Indische Kievit (Willie)

Arabische Zwartkop (Gert-Jan)

Glanshoningzuiger (Willie)

Witbandleeuwerik (Willie)

Indische Ralreiger (Gert-Jan)

Waterfazant (Willie)

Steppeklapekster (Jos vdB)

Kaapse Griel (Gert-Jan)

Stepparend (Jos vdB)

Keizerarend (Jos vdB)

Havikarend (Jos vdB)

Arabische Steenpatrijs (Joop)

Jemenitische Kanarie (Gert-Jan)

Grijskopijsvogel (Joop)

Bonte Tapuit (Gert-Jan)

Witwangstern (Willie)

Maskerduif (Willie)

Arabische Rouwtapuit (Willie)

Kleine Groene Bijeneter (Joop)

Klein Waterhoen (Joop)

Scharrelaar (Willie)

(Willie)